

[Samuel sen.]

var kommet derop. Færingerne lever imidlertid paa specielt færøsk Kost, og det sker i saa stort Omfang, som dette lader sig gøre. Derved bliver der Mulighed for deroppe at leve med smaa Pengeindtægter. Man maa naturligvis ogsaa være nøjsom for at leve paa Færøerne, det er klart.

Jeg saavel som alle de færøske Lagtingsmænd nærer intet højere Ønske end, at man kunde tillægge de gamle deroppe en Aldersrente, som var paa Højde med, hvad der ydes de gamle hernelde, men dette er umuligt. Selv om, saaledes som i det foreliggende Lovforslag bestemt, Statskassen skal yde en meget stor Del af Aldersrenten og Kommunerne en forholdsvis ringe Del, vil det blive svært for Kommunerne at klare de øgede Forpligtelser. Der er ikke saa faa Kommuner, hvori de fleste Beboere, der er fyldt 60 Aar, kan faa Aldersrente efter Lovforslaget. Der findes mange Sogne, hvor saa at sige alle har ens Indtægter, nemlig Udbyttet af Fiskeriet, ikke noget bestemt Udbytte af Fiskeriet, og saa snart man ikke mere kan eller kun i ringe Omfang kan drive Fiskeri, ophører Indtægterne for de allerfleste i adskillige Sogne. Om Formuer kan der neppe være Tale. Men Forholdet er i Almindelighed dette, at Nyderne af Alderdomsunderstøttelse bor sammen med deres Familie. I Familien er der i Almindelighed en eller to Fiskere i den Alder, der tillader dem at deltage i Fiskeriet. Samfølelsen indenfor Familien er meget stærk, og den Hjælpsomhed, som den yngre Generation viser overfor den ældre, muliggør, at ingen lider Nød, saa længe der er nogen, der har noget at leve af.

Det foreliggende Lovforslag vil i al Almindelighed taget bøde meget paa de bestaaende Forhold, derom vil man paa Færøerne ikke være i Tvivl. Der findes muligvis i Øjeblikket i ganske enkelte Sogne alderdomsunderstøttede, der har en større Alderdomsunderstøttelse end den, som kan opnaas efter det foreliggende Lovforslag, og det vilde være ønskeligt, om Overgangsbestemmelserne formedes saaledes, at saadanne gamle kunde bevare den Alderdomsunderstøttelse, de har nu. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen. Men saadanne Tilfælde er ikke mange, og det vil neppe medføre betydeligt forøgede Udgifter for Statskassen, om der indføres en Bestemmelse i Lovforslaget gaaende ud paa, at Aldersrenteloven ikke skal medføre nogen Nedsættelse af den Alderdoms-

understøttelse, som en Person maatte oppebære f. Eks. den 1. Marts 1933.

Jeg synes, man skulde nævne et Tidspunkt, for at det ikke skulde kunne siges, at Understøttelsen blev sat op under Hensyn til den store Refusion, man faar af Statskassen; men hvis man vælger et Tidspunkt som 1. Marts, den Dato, vi havde i Gaar, og siger, at ingen skal faa mindre efter denne Lov, end man havde den 1. Marts efter Alderdomsunderstøttelsesloven, vil der i hvert Tilfælde ikke ske de enkelte Personer nogen Uret. Og mange er der ikke Tale om.

Jeg kunde tænke mig, at der i Thorshavn Sogn er enkelte, der har en Alderdomsunderstøttelse, der er noget større, og at det samme er Tilfældet i et Par større Sogne og for Resten ogsaa i et enkelt lille Sogn. Men det vil, som sagt, ikke dreje sig om meget for Statskassen, selv om det selvfølgelig vil betyde en Del for den enkelte Aldersrentenyder, som vil føle sig meget ked af at komme ned ved den nye Lov, der dog skulde skabe bedre Forhold.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen og skal blot gentage min anbefaling af Lovforslaget, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes at gennemføre Lovforslaget i denne Rigsdagssamling. Det vil man i al Almindelighed være glad for paa Færøerne.

Vesterager: Det er kun naturligt, at Forslag til Lov for Færøerne om Aldersrente forelægges i Rigsdagen. Det er en simpel Følge af Udviklingen i det øvrige Land. Gennem Bemærkningerne til Lovforslaget bliver vi jo oplyst om, at Befolkningen i det færøske Amt endnu lever under den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, idet hverken Loven af 7. August 1922 eller Loven af 1. Juli 1927 er gennemført deroppe, hvilket har sin Grund i de særegne Forhold paa Færøerne.

Jeg skal ikke brede mig over de forskellige Ting, der omhandles i dette Lovforslag. Jeg kan se, at det er smaa Forhold og fattige Kaar, man lever under i dette Amt, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Der er jo foreslaaet Bestemmelser, som er lidt forskellige fra Bestemmelserne i det øvrige Land, og der er særlig tre Hovedpunkter i Lovforslaget, som adskiller sig betydeligt fra de tilsvarende Bestemmelser i den Aldersrentelov, vi har i det øvrige Kongerige.

Det gælder saaledes med Hensyn til Aldersgrænsen 60 Aar, medens vi her holder